

храни отъ Деклозиеръ. Надписитѣ, депата, всичко бѣше промѣнено на името на Търговската банка. Отъ другия день бюрата и цѣлия персоналъ на търговската кѣща на Деклозиеръ мина подъ ведението и подъ дирекцията на Българската търговска банка. Въ сѣщия день 17 септемврий 1915 г., г. Деклозиеръ адресира една нова декларация до финансовата администрация въ София, въ която казва, че на 10 септемврий е ликвидиралъ и че нѣма да прави повече търговия съ храни. И така, въ никои моментъ и предъ никого г. Деклозиеръ въ своята търговия на храни не се е показвалъ като мандаторъ на английската и френската държави. Тъкмо наопаки. Както по отношение на мѣстнитѣ власти, така и по отношение на неговитѣ агенти, така и по отношение на банката и по отношение на цѣлия свѣтъ, той е действувалъ, като вършещъ търговия отъ свое лично име и за своя собствена лична смѣтка“.

„Нито на 14 октомврий 1915 г., деньтъ на влизането на България въ войната, нито по-късно презъ време на войната, българското правителство не е наредило да се секвестиратъ складираниѣ стокове на храни на г. Деклозиеръ като неприятелска собственостъ, подъ двойното съображение, че отъ 10 септемврий тия храни не принадлежеха вече на г. Деклозиеръ, защото той безвъзвратно ги бѣше продалъ на Търговската банка, и защото до закона отъ 24 априлъ 1917 г., България не е предприела никаква мѣрка срещу имотитѣ на неприятелскитѣ подданици. Но, когато стана явно, че тази широка антреприза съ тия разклонения въ цѣлата страна, която е организирала акапарирането и експорта на хранитѣ, е рискувала да лиши страната отъ хлѣбъ въ навечерието и въ момента на влизане въ война на България, едно углавно следствие е било отворено, което е привършено съ осѣждане, и стоковетѣ на хранитѣ, които сѣ били складирани въ името на агентитѣ и въ името на Българската търговска банка, както и сумитѣ, които сѣ фигурирали въ сѣщата банка на смѣтка „Храни за плащане“, които не достигатъ до цифрата, която е посочена въ исквата молба, сѣ били секвестирани като *corpus delicti*“.

„Известни храни сѣ били по този начинъ реквизирани за нуждитѣ на прехраната на населението и армията, както сѣ били упражнявани реквизицитѣ по отношение на всички държатели на храни, производители и търговци, българци и чужденци, безъ разлика“.

„Българското правителство си резервира правото да направи всичкитѣ изследвания, за да посочи цифритѣ, ако има мѣсто за това. Обаче, то държи да заяви отсега още, че хранитѣ, които ефективно сѣ били действително купени и складирани, сѣ далечъ отъ да представляватъ като стойностъ показанитѣ суми въ молбата, тъй като много отъ агентитѣ“ — въ кавички — „на г. Деклозиеръ сѣ получили